

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/148/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5625202565
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Krivdová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5625202565.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Krivdovej a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a Mgr. Františka Dulačku, v právnej veci navrhovateľky: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, proti strane, ktorej sa má uložiť povinnosť: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. A., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých Sučany, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 5C/62/2025-6 zo dňa 04.08.2025, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Strane, ktorej sa mala uložiť povinnosť, nepriznáva voči navrhovateľke nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia (výrok I.), ktorým sa navrhovateľka voči otcovi jej dieťaťa (ďalej aj len „protistrana“) domáhala, aby mu súd uložil povinnosť, aby sa nepribližoval k jej osobe. O trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľke nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok II.).

2. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že navrhovateľka neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi ňou a protistranou. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplynulo, že navrhovateľka žiadala zákaz styku otca s ich dieťaťom, a to nielen počas pobytu vo výkone trestu, ale aj pre blaho dieťaťa F. B., bytom D., nar. XX.XX.XXXX aj po skončení výkonu trestu, ako aj o zákaz priblíženia sa k nej a k jej bydlisku. Argumentovala, že dieťa si otca nepamätá, po rozvode si otec dieťa brával ako chcel, v noci chodil búchať na okná, rozbil vchodové dvere na bytovke, aj dvere do bytu, päťou, nohami kopal do dvier, kde ostávali viditeľné diery, niekoľkokrát sa vlámal do bytovky, aj do bytu. Riešilo sa to aj políciou. Starší syn, vtedy X-XXXXX, sa začal pomočovať a zajakávať. Malého F. doslova uniesol domov do E. G., pričom jeho matka zatĺkala, že tam nie je. Keď páchal trestné činy, vždy sa vyhovárал, že mal dieťa u seba, tak polícia bola nonstop u navrhovateľky. Niekoľkokrát bol vo výkone trestu. Nakoľko F. utrpel traumy, ktorú mu jeho otec robil, bál sa sám spať a dodnes navštevuje psychologičku. Teraz žije v stabilnej rodine, má svoj denný harmonogram, program, aktivity, je šikovný. Žiadala, aby súd rozhodol pre dobro a zdravý vývin dieťaťa, aby nebol v ohrození otca a nevlýval na neho svojím správaním, ohrozením negatívnym vplyvom. Z tvrdení navrhovateľky súd prvej inštancie nemal osvedčenú existenciu nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy na jej živote a zdraví. Súd prvej inštancie zo spisov súdu sp. zn. 2T/5/2021 a 3T/8/2022 zistil, že žalovaný v súčasnej dobe vykonáva trest odňatia slobody. Vzhľadom aj na túto skutočnosť dospel k záveru, že duševná a telesná integrita navrhovateľky nie je ohrozená konaním odporcu, preto návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol ako nedôvodný.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľka. Odvolanie odôvodnila tým, že opätovne žiada o zákaz styku otca s dieťaťom nielen počas väzby, ale aj po skočení výkonu trestu. Argumentovala, že otec dieťaťa je vo výkone trestu a chce pre syna, ktorý navštevuje psychologickú poradňu, len dobro a otca ani nepozná. Poukázala na dôvody v predošlom spise.

4. Odvolanie navrhovateľky nebolo odporcovi doručované (§ 373 Civilného sporového poriadku).

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) účastníkom konania, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP v spojení s § 357 písm. d) CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu danom § 379 a § 380 CSP, ktoré podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil a v konkrétnostiach naň odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

6. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odvolaním napadnutého rozhodnutia a môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Tento v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, pre rozhodnutie o neodkladnom opatrení, vecne správne rozhodol a svoje právne závery o neosvedčení potreby nariadenia neodkladného opatrenia riadnym a dostatočným spôsobom odôvodnil v napadnutom rozhodnutí (§ 236 CSP), s ktorým odôvodnením sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil.

8. Účelom neodkladného opatrenia je dočasná úprava práv a povinností, ktorá nevyklučuje, že o právach a povinnostiach účastníkov konania o neodkladnom opatrení bude vo veci samej rozhodnuté inak, než v konaní o neodkladnom opatrení. Všeobecný súd neodkladným opatrením dočasne upravuje pomery účastníkov konania, pričom je dôležité, že je povinný poskytnúť ochranu tomu, kto sa vydania neodkladného opatrenia domáha, ale v rámci ústavných pravidiel tiež tomu, proti komu návrh smeruje. Potreba upraviť pomery medzi nimi pritom musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Neodkladné opatrenia s ohľadom na ich charakter nemôžu spravidla zasiahnuť do základných práv alebo slobôd účastníkov konania, lebo rozhodnutia o nich nemusia zodpovedať konečnému meritórnemu rozhodnutiu. Pokiaľ nie je osvedčená naliehavosť potreby nariadenia neodkladného opatrenia, súd návrh zamietne.

9. V konaní o nariadení neodkladného opatrenia (bez ohľadu na to, či sa vedie konanie vo veci samej alebo nie) postačuje pre vyhovieť návrhu a poskytnutie predbežnej ochrany „len“ osvedčenie tvrdeného nároku; jeho preukázanie možno v konečnom dôsledku vysloviť až v meritórnem rozsudku. Uvedené je výrazom podstaty neodkladných opatrení – tieto majú poskytnúť okamžitú, predbežnú súdnu ochranu nárokom, ktoré nemožno v plnej miere preukázať, pretože na to nie je priestor v krátkom časovom úseku určenom pre rozhodovanie (§ 328 ods. 2 CSP). Súd preto prihliada na argumentáciu navrhovateľa z hľadiska jej osvedčenia, ktorý pojem na účely daného konania znamená „spravdepodobnenie“ nároku. Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa teda v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany ohrozených alebo porušených práv. Uvedené však neznamená,

že súd môže akceptovať akékoľvek tvrdenia produkované stranami bez ich aspoň minimálnej podpory v podobe dôkazov nasvedčujúcich tomu, že skutková situácia formulovaná v podanom návrhu vyžaduje okamžitý zásah v podobe rozhodnutia súdu.

10. Bez ohľadu na právo, ktorého ochrany sa navrhovateľ v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia domáha, je potrebné, aby mal súd v každom konkrétnom prípade dostatočným spôsobom osvedčenú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov konania, bez ktorej by navrhovateľovi hrozila ťažko napravitelná ujma a ktorý právny stav dáva predpoklad pre potrebu okamžitého zásahu do právnych vzťahov účastníkov konania formou súdom nariadeného neodkladného opatrenia. Miera osvedčenia okolností, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2M Cdo 3/2010 z 29.7.2010).

11. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že navrhovateľka zákonné predpoklady pre možnosť nariadenia neodkladného opatrenia neosvedčila, keď v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia netvrdila a neosvedčila skutočnosti predstavujúce zásah do jej telesnej a duševnej integrity zo strany odporcu. Zásah do telesnej a duševnej integrity je prejavom násillia, pretože násillim je každá forma ubližovania na živote, zdraví, slobode a dôstojnosti človeka. Zásah do telesnej a duševnej integrity človeka nemusí mať intenzitu podozrenia potrebného na začatie trestného stíhania alebo priestupkového konania, ide o akýkoľvek akt, ktorý negatívne človeka poškodzuje. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplynulo, že skutočnosti uvedené navrhovateľkou, tak ako sú formulované, nemajú spôsobovať zásah do telesnej a duševnej integrity samotnej navrhovateľky. Uvedenými skutočnosťami navrhovateľka odôvodňovala nevhodnosť styku otca s mal. E., keď otec by mohol svojim správaním a spôsobom života (opakovane porušujúcim právny poriadok) negatívne vplývať na zdravý vývin dieťaťa. Navyiac, v čase rozhodovania súdu prvej inštancie bol/je otec maloletého (t.j. protistrana) preukázateľne vo výkone trestu odňatia slobody, čím nie je naplnený ani predpoklad naliehavosti a nevyhnutnosti pre nariadenie neodkladného opatrenia.

12. K námietkam formulovaným navrhovateľkou v podanom odvolaní odvolací súd uvádza, že tieto nereflektujú odôvodnenie napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie. Navrhovateľka opätovne uvádza skutočnosti odôvodňujúce potrebu poskytnutia súdnej ochrany maloletému synovi E., keď navrhovateľka sa výslovne dožaduje zákazu styku otca s dieťaťom. Vychádzajúc z podstaty odvolacej argumentácie je odvolaciemu súdu zrejmé, že navrhovateľka ako starostlivá matka v snahe ochrániť svoje dieťa žiada uloženie súdneho zákazu styku otca s jej maloletým dieťaťom. Rozhodovanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia o zákaze priblíženia sa (o zákaze styku) otca k maloletému F. však nespadá do právomoci civilného súdu, ale je vecou starostlivosti súdu o maloletých (§ 111 písm. d/ Civilného mimosporového poriadku). Preto v tomto civilnom konaní mal civilný súd oprávnenie rozhodovať len o tej časti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré sa týkalo výlučne osoby navrhovateľky, nemal však právomoc rozhodnúť aj o tej časti návrhu navrhovateľky, ktorá sa týka maloletého syna E.. O tej časti návrhu týkajúcej sa maloletého syna E. (uloženia zákazu styku otca maloletého s maloletým E.) je oprávnený rozhodovať súd (sudca) vybavujúci rodinnoprávnu agendu. Z vyššie uvedených dôvodov odvolacie námietky neboli spôsobilé zmeniť či zrušiť napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie.

13. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti odvolací súd zhodne s názorom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že v prejednávanej veci neboli splnené zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, preto uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu navrhovateľky na jeho nariadenie ako vecne správne potvrdil spolu so závislým výrokom na náhradu trov konania, keď navrhovateľke ako neúspešnej strane sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania.

14. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP tak, že strane, ktorej sa mala uložiť povinnosť, ako úspešnej strane nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, a to s poukazom na to, že jej preukázateľne v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli.

15. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).